

melser ikke undergik nogen ændring under sagens behandling på rigsdagen.

Det af handelsministeren fremsatte lovforslag henvises i folketinget til et udvalg, som drøftede forskellige enkeltheder, men uden at der stilledes ændringsforslag.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting.

131. Lov om ændring i lov om rettens pleje. (Midlertidig udvidelse af Højesteret m. m.) (Justitsminister Busch-Jensen). [A. sp. 3685. — C. sp. 67 og 189].

Fremsat i *folketinget* $30/11$ (F. sp. 1395). 1. beh. $2/12$ (F. sp. 1438). Partiernes ordførere: Edel Saunte, Holm, Thestrup, Steen og Evald Christensen. 2. beh. $6/12$ (F. sp. 1452). 3. beh. $8/12$ (F. sp. 1547). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $14/12$ (L. sp. 300). Partiernes ordførere: Ingeborg Hansen, Elmquist, Malchau og Anna Westergaard. 2. beh. $15/12$ (L. sp. 337). 3. beh. $15/12$ (L. sp. 361). *Loven stadfæstet 19. december 1949*. (Lovt. nr. 526).

Loven går for det første ud på at nedsætte antallet af dommere, der skal deltage i behandlingen af *skriftlige sager*, fra mindst 7 til mindst 5. Desuden indeholder den en bestemmelse om, at *det samlede antal højesteretsdommere* kan forøges med 2 til 15. De nye stillinger skal dog nedlægges ved første og anden ledighed i stillinger som højesteretsdommer, der indtræder efter 1. juni 1951.

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„Lovforslaget fremkommer som følge af en henvendelse til justitsministeriet fra præsidenten for Højesteret og tilsigter at skabe en *lettelse i Højesterets arbejdsforhold*, der er blevet vanskeliggjort af et i de sidste år *stadig voksende antal borgerlige retssager*.

Medens antallet af henstående borgerlige sager gennemgående kun udviser en jævn stigning fra år til år i tidsrummet fra 1930 til 1947 med 125 uafgjorte sager ved udgangen af 1930 og 225 ved udgangen af 1947, indtrådte i 1948 en meget væsentlig stigning, idet der ved udgangen af sidstnævnte år henstod 333 borgerlige sager; i den forløbne del af 1949 er